

[Carsten Raft.]

blik, Politiet har denne Mulighed, og der kræves en bestemt Kapitalindsats, en bestemt Standard, er der ingen Grund til at tro, at Politiet ikke med de Magtmidler, det har i Hænde, kan forhindre en Proletarisering.

I øvrigt er det rimeligt, at Lillebiler faar Lov til at optage Passagerer paa aaben Gade; naar Kravene bliver større, maa deres Ret til at tage Passagerer udvides. Det er et Spild af Benzin og Arbejdstid, at en Mand, der bliver chartret, skal køre hjem til sin Holdeplads og ud igen til det paagældende Sted, hvor Passageren staar. En saadan Bestemmelse kan man have i en Overgangsperiode, men det maa rettes, hvis Tilstanden truer med at blive konstant.

Vi kan ikke gaa med til en Begrænsning af Erhvervet. Vi kan ikke gaa med til, at hele Droskeerhvervet skal ind i en Atmosfære af Ansøgninger, Protektion og kommunal Naade. Jeg skal aldeles ikke insinuere, at der derved skuldeske noget forkert, men det er ganske givet, at de, der faar Afslag, vil mene, at de er uretfærdigt behandlet. Det hele kommer ind i nøjagtig den samme Skure som i næsten alle andre Erhverv, hvis Restriktioner vi har lovet hinanden at afskaffe. Naar man dog har en Kontrolmulighed, er det meningsløst at indføre en Bestemmelse om, at Adgangen til et helt Erhverv skal lukkes af.

Desuden vil jeg sige, at for Publikums Vedkommende er det godt, at der er en Vognreserve. I gammel Tid var det saadan paa særlig trafikerede Dage, at det, skønt Vognforsyningen var bedre end nu, alligevel ikke var muligt at faa en Vogn. Hvorfor skal der ikke være Mulighed for at sætte Reservevogne ind? Hvorfor skal man absolut lukke for denne Mulighed? Det ærede Medlem Hr. Victor Gram oplyste, at der nu var begyndt at komme mange Vogne. Det er ganske fortrinligt. Jeg kan ikke se noget som helst foruroligende ved det. Jeg har tit forgæves telefoneret efter en Vogn, og hvis der virkelig skulde komme flere, vil jeg se det som noget gunstigt og som noget, der ikke skal lukkes for ved kommunal Autorisation, Bevilling og Myndighedshævdelse.

Jeg vil ogsaa have Lov til at tilføje, at den Omstændighed, at de Folk, der nu udøver Erhvervet, de, der nu har Autorisation til at føre Vogn, baade almindelige Vogne, Drosker og Lillebiler, beder om, at der ikke maa komme flere — det er anført af det ærede Medlem Hr. Victor Gram —

imponerer mig heller ikke, det giver mig netop en Formodning om, at der er noget galt; naar de Folk, som har Lov til at køre, ønsker Adgangen begrænset, er det antagelig, fordi de ønsker Privilegiet fortsat.

Vi fra vort Partis Side er villige til at gaa med til en Forhandling om den første Del af Lovforslaget, den, der angaar Autorisation af Kørelærere, men vi kan ikke love nogen som helst Velvilje over for Spørgsmaalet om at lukke af for et Erhverv, som hidtil har været frit.

■ Rasmussen (Gylling): Dette Lovforslag har navnlig til Formaal at styrke Sikkerheden ved Kørselen, og det Formaal kan være udmærket, det kan være nødvendigt, at Sikkerheden bliver skærpet; der er jo i de senere Aar sket mange Ulykkestilfælde, og hvis de skyldes vore Kørelæreres manglende Uddannelse, maa vi tage Spørgsmaalet op til Drøftelse. De Ulykker, som er sket, skyldes i hvert Fald ikke dem, der endnu ikke har faaet Lov til at køre, det vil sige, at det er de Kørelærere, der kører i Dag, som har foraarsaget de Ulykker, man stærkt har peget paa, og derfor kan det være rigtigt, at man ved Lovforslaget her kræver en ny Prøve af de Kørelærere, vi har. Jeg vil mene, at det ærede Medlem Hr. Victor Gram har Ret i, at de Kørelærere, der har kørt f. Eks. i 5 Aar, nok har bevist at være kyndige, og at det derfor ikke skulde være nødvendigt, at en saadan Mand aflægger Prøve. Forlængelsen i Lovforslaget af den Tid, hvori vedkommende Kørelærer skal have været i Funktion, fra 1 til 3 Aar, synes ogsaa at være noget kraftig. Jeg vil tro, Tiden kunde være sat noget kortere. Vi har ikke noget imod at forhandle om en Sikring med Hensyn til den Side af Sagen, som omhandles i § 1.

Derimod stiller vi os afvisende over for Tendensen i Lovforslagets § 2. Det er meget farligt at lade Kommunalbestyrelserne rundt omkring i Landet stemme om, hvor mange Vognmænd der skal være inden for Kommunens Grænser. Det vil faa mærkelige Følger, hvis man fører dette videre. Hvis der findes 2 eller 3 Vognmænd i en Landkommune, vil de fleste maaske synes, det er udmærket, men hvis Slagtere, Skomagere og andre stiller Krav om, at der ikke maa være flere af deres Fag inden for det paagældende Omraade, kan vi ikke tænke os at gaa med dertil. Vi maa altsaa tage bestemt Afstand fra den Bestemmelse.

Jeg er noget forbavset over nogle af Bemærkningerne til Paragraffen — jeg vil